

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 68

гр. София, 16.02.2022 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на шестнадесети февруари
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Т. Генева

Членове: ГЕОРГИ СТ. МУЛЕШКОВ
                  Светослав Н. Николов

като разгледа докладваното от Светослав Н. Николов Въззивно частно
наказателно дело № 20221800600062 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 345, вр. чл. 341, ал. 2, вр. чл. 249, ал. 3, вр. ал. 1,
вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК, образувано по частна жалба от защитника на
подсъдимия ВЛ. Т. Н. – адв. Г.З. от САК, - срещу определения от 15.12.2021
г., постановени в разпоредително заседание по н. о. х. д. № 30/2021 г. по описа
на районен съд - Е..

Определенията се обжалват в частта, с която първоинстанционният съд е
оставил без уважение искане на защитника на подсъдимия, предявени в
разпоредителното заседание, за прекратяване на съдебното производство и
връщане на делото на прокурора за отстраняване на допуснати на
досъдебното производство съществени процесуални нарушения, довели до
нарушаване правото на защита на обвиняемия, лишавайки го от възможността
да участва в досъдебната фаза на наказателното производство, както и да
бъдат разпитани определени свидетели, с показанията на които би се
стигнало до установяването на друга фактическа обстановка и правни изводи.

Сочи се, че е налице нарушение на разпоредбата на чл.247в, ал.1 НПК,
като на подс. Н. не е бил връчен препис от обвинителния акт, поради което не
е следвало да се дава ход на съдебното делото.

Изразява се несъгласие с довода на първия съд, че не е налице нарушение
на правото на защита на обвиняемия. Соци, че въпреки, че му е бил връчен
препис от обвинителния акт в проведено съдебно заседание по
НОХД770/2014г. по описа на РС- Б. на 09.12.2014г., то съдът е следвало при
всяко ново разглеждане на делото от друг състав да се извърши отново
процедурата по връчването му.

Твърди се, че производството пред РС- Е., следва да се проведе по
старият процесуален ред, на основание разпоредбата на параграф 114 от

Преходните и заключителните разпоредби на НПК.

Настоящият въззивен състав, след като взе предвид доводите, изложени в частната жалба, атакуваните определения на районен съд - Е. и материалите по делото, намери за установено следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 342, ал. 1, вр. чл. 249, ал. 3 НПК, от процесуалноправно легитимирана страна. С част от нея се обжалват актове на първоинстанционния съд, които не подлежат на контрол по реда на това производство, поради което частната жалба, в тази им част, като подадена срещу неподлежащи на обжалване, актове се явява недопустима по отношение на:

1. Направено възражение за това, че не са били налице предпоставките за даване ход на разпоредителното заседание по делото, като същото е отправено срещу съдебен акт, който е извън обсега на инстанционен контрол по реда на това производство- гл. 22 НПК.

За пълнота на изложението, съдът отбелязва, че дори и да се приеме за допустимо отправеното възражение, то същото по своя характер се явява неоснователно.

Съгласно правилото на чл. 247в, ал.1 НПК/Нов – ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г., предишен чл. 247б, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.), по разпореждане на съдията-докладчик препис от обвинителния акт се връчва на подсъдимия. Видно от материалите по делото в открито съдебно заседание проведено на 09.12.2014г. по НОХД770/14г. по описа на РС- Б., състав на съда е връчил препис от обвинителния акт на подс. Н. и е отложил делото за организиране на неговата защита. Впоследствие с призовка за подсъдим по НОХД442/2017г. по описа на РС- Б., ведно с приложен към нея обвинителен акт и въпросите по чл.248 НПК, които следва да се разгледат в разпоредително заседание, съдебните книжа са връчени лично на подс. Н. на 15.11.2017г.

На следващо място, не се установи по делото да е било изменяно обвинението по реда на чл.287, ал.1 НПК, след като същото е било повдигнато по реда на чл. 247, ал.1 НПК, с обвинителен акт от 10.11.2014г.

Ето защо настоящия състав смята, че по никакъв начин не е било ограничено правото на защита на подс. Н., да бъде уведомен в какво точно е обвинен, както и това, че може да е бил затруднен да успее да организира своята защита, след като той и неговият защитник са запознати с претенцията на държавното обвинение, обективизирано от фактическа и правна в страна в процесния обвинителен акт, който не е изменян по никакъв начин през годините. Следва да се отбележи, че подсъдимият е бил привлечен в качеството на обвиняем за същото престъпление, за което му е повдигнато обвинение с внесения обвинителен акт, т. е. спазено е правото му да научи за какво престъпление е обвинен; предоставено му е било и правото да даде или да откаже да даде обяснения по обвинението му; не е бил лишен от правото да участва в производството - да прави искания, бележки и възражения, както

и да обжалва актовете, които накърняват неговите права и законни интереси; имал е защитник.

2. Направено е възражение за това, че при изготвянето и оформянето на протокол №67 от проведено открито разпоредително съдебно заседание 24.09.2021г., проведено от друг съдебен състав на съда е било допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в това, че протоколното определение на председателя на съдебния състав, с който си е направил отвод по делото на основание чл. 29, ал.2 НПК, не е бил подписан от съдебните заседатели. Следва да се отбележи, че отправеното възражение е недопустимо, тъй като този акт не е обект на инстанционен контрол в това производство, доколкото обект на проверка са определения поставени в открито разпоредително заседание от 15.12.2021г. , обективирани в протокол №109 от същата дата. Ето защо, след като обжалвания акт е изключен от обхвата на актовете, които подлежат на въззивен контрол по реда на настоящето производство, то отправеното възражение следва да се остави без разглеждане.

3. На следващо място е посочено, че е допуснато нарушение на процесуалните правила от страна на първоинстанционния съд, след като състав на съда не се е произнесъл по отправено искане за осъществяване на аудио и видео запис на съдебното заседание. Видно от протокол №109 от 15.12.2021г., намиращ се на л.141и следв. от НОХД 30/2021г. по описа на РС-Е., това искане от страна на жалбоподателя е било оставено без уважение, с оглед факта, че съдебната зала е оборудвана с аудио система, която позволява записването на всички изказвания в залата. С оглед същността на съдебния акт, с който е оставено без уважение това искане, то същият не е сред актовете, които според нормата на чл.341 НПК подлежат на контрол по тази глава. Ето защо, след като акта не подлежи на проверка по този ред, то жалбата в тази и част следва да се остави без разглеждане.

В останалата част, частната жалба е допустима, но неоснователна по следните съображения:

Производството по делото пред първоинстанционния съд е образувано по реда на чл. 247, ал. 1, т. 1 НПК – по обвинителен акт, внесен от районна прокуратура - Б., с който е повдигнато обвинение срещу подсъдимия В.Н. за престъпление по чл. 144, ал.3, вр. ал. 1 НК.

С определение от 05.03.2021г., постановено по ЧНД №160/2021г. по описа на ВКС, НОХД65/2021г. по описа на РС- Б. е изпратено за разглеждане на РС- Е..

С обжалваното определение, постановено в разпоредително заседание по чл. 248 НПК, проведено на 15.12.2021 г., първоинстанционният съд се е произнесъл по въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК и след като е приел, че делото е подсъдно на сезирания съд и не е констатирал основания за спиране или прекратяване на наказателното производство и за прекратяване на съдебното производство, е насрочил делото за разглеждане по общия ред, като

същевременно е оставил без уважение искането на защитника за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за отстраняване на допуснати на досъдебното производство съществени процесуални нарушения.

Изводът на първоинстанционния съд за липса на основания по смисъла на чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения, допуснати на досъдебната фаза, е правилен и се споделя от въззивната инстанция, а доводите на защитника, развити в обратния смисъл не намират правна подкрепа.

Вярно е твърдението на защитника, че в хода на проведеното досъдебно производство №93/2014г. по описа на РУ- Б. не са били разпитани лицата В. В., Р. Л. и Г. А.. Това обстоятелство обаче не може да бъде разглеждано като процесуално нарушение. Изцяло в дискреционна власт на разследващия орган, респ. на прокурора в досъдебната фаза на наказателното производство е преценката за наличието на достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер и да го привлече като обвиняем, ако едновременно не са налице някои от основанията за прекратяване на наказателното производство. Тези правомощия на разследващия орган, респ. на прокурора и реда за упражняването им са разписани в разпоредбата на чл. 219, ал. 1 НПК. В този случай правото на обвиняемия да участва в производството е в достатъчна степен обезпечено чрез предоставените му права по чл. 228 и 229 НПК - да се запознае с материалите по делото при предявяване на разследването и след проучване на материалите да направи искания, бележки и възражения. Освен това несъбирането на определени доказателства на досъдебното производство може да се отнесе единствено до доказаността на обвинението и не засяга по никакъв начин правото на защита на обвиняемия на досъдебното производство, доколкото същинското доказване се провежда в хода на съдебното следствие в условията на състезателност, устност и непосредственост, при които всяка от страните, вкл. подсъдимият и неговият защитник, разполага с процесуалното право да прави искания за събиране и проверка на доказателства.

С разпоредбата на чл.248 ал.4 НПК е въведена процесуална забрана в провежданото по реда на чл.248 НПК разпоредително заседание на първоинстанционния съд да се обсъждат нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствените средства. Това разрешение намира своето основание в процесуалното принципно положение, че съдебното производство е главна /централна/ фаза на наказателния процес и не съществува никаква пречка необходимите процесуални действия по събирането и проверката на доказателствените материали, да бъдат извършени в хода на съдебното следствие, като бъдат събрани нови доказателства или ако са допуснати нарушения при събирането на някои от наличните, тези доказателства да бъдат надлежно

/законосъобразно/ събрани, както по искане на страните, така и по почин на съда. Към това възражение, следва да се включи и направено възражение по отношение на твърдяното нарушение на разпоредбата на чл.234, ал.4 НПК/касаеща сроковете за извършване на разследване в досъдебното производство/. С оглед горното, на подс. Н. не е ограничена възможността да иска допускането и събирането на доказателства в негова полза- поради което не са налице визираните в чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК основания за прекратяване на съдебното производство поради допуснато на досъдебното производство съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правата на обвиняемия, а отправените от неговата страна възражения следва да бъдат оставени без уважение.

Следва да се отбележи, че настоящия въззивен състав споделя извода на първоинстанционния съд и по отношение на това, че не е бил нарушен процесуалния закон, с отхвърлянето на отправеното искане на защитника за разглеждането на делото по реда на старите процесуални норми, действащи към 4 август 2017г. и по специално на параграф 114 НПК, гласящ, че разпоредбите на параграфи 13, 15, 36 – 46, 62, 72, 76, 77 и 78 не се прилагат за неприключените до влизането в сила на този закон съдебни производства, по които е започнато съдебното следствие.

Доколкото по НОХД442/2017г. по описа на РС- Б. е даден ход на съдебното следствие на 20.04.2018г./обективизирано в протокол от о.с.з л.81 от д./, то цитираните преходни и заключителни разпоредби не са приложими към настоящия случай и направеното възражение следва да се остави без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 345, ал. 3 НПК, С. окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата в частта ѝ, с която се обжалват:

1. Определение за даване ход на разпоредителното заседание на 15.12.2021г. по н. о. х. д. №30/2021 г. по описа на районен съд Е..
2. Определение, с което е оставено без уважение искане за отмяна на протоколно определение №67 от проведено открито разпоредително съдебно заседание 24.09.2021г. по н. о. х. д. №30/2021 г. по описа на районен съд Е..
3. Определение, с което е оставено без уважение искане за осъществяване на аудио и видео запис на съдебното заседание от 15.12.2021г. по н. о. х. д. №30/2021 г. по описа на районен съд Е..

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 15.12.2021 г., постановено в разпоредително заседание по н. о. х. д. №30/2021 г. по описа на районен съд Е..

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____